

บันทึกความเห็น

เรื่อง ผลสรุปการพิจารณาคดี พลตำรวจตรี หม่อมราชวงศ์เจตจันทร์ ประวีตร
ร้องเรียนขอความเป็นธรรมฯ

ตามหนังสือของสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ลับมาก ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๒๘๑๘ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๑๘ ความว่า นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม ประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ความเป็นธรรมตามคำร้องเรียนของพลตำรวจตรี หม่อมราชวงศ์เจตจันทร์ ประวีตร ได้เสนอสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ความละเอียดปรากฏตามสำเนาทักข้อความสำนักงานคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๘ เพื่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีดำเนินการรวม ๒ ประการคือ

ข้อ ๑ มีบัญชาให้นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณายกเลิกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๘๓/๒๕๑๖ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๑๖ และมีคำสั่งให้ พล.ต.ต.ม.ร.ว. เจตจันทร์ ประวีตร มีสภาพเป็นข้าราชการตามตำแหน่งเดิมนับแต่วันที่มีคำสั่งให้ไล่ออก

ข้อ ๒ อนุมัติให้คณะกรรมการสอบสวนชุดนี้แจ้งผลการสอบสวนไปยังกรมอัยการตามที่อยู่ร้องเรียนขอร้องมา เนื่องจากข้อเท็จจริงหลายประการในสำนวนการสอบสวนเดิมเปลี่ยนแปลงไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสนอความเห็น ว่า คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอของประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ หรือไม่ ประการใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๖) มีความเห็นว่า ประเด็นที่จะต้องพิจารณาคือ คณะรัฐมนตรีมีอำนาจยกเลิกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๘๓/๒๕๑๖ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๑๖ และมีคำสั่งให้ พล.ต.ต.ม.ร.ว. เจตจันทร์ ประวีตร มีสภาพเป็นข้าราชการตามตำแหน่งเดิมนับแต่วันที่มีคำสั่งให้ไล่ออกหรือไม่

ตามมาตรา ๘๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ การ

^๑ มาตรา ๘๔ การลงโทษไล่ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังระบุไว้ต่อไปนี้

(ก) ทำความผิดต้องรับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

ลงโทษไล่ออกนั้นจะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามกรณีที่ระบุไว้ ซึ่งในกรณีเช่นนี้ ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน เมื่อได้มีการสอบสวนและรายงานมาแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรไล่ออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาก็ต้องรายงาน อ.ก.พ.กระทรวงซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวนสังกัดอยู่ตามมาตรา ๘๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้ง

(ข) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต หรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่งอันแสดงว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง

(ค) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(ง) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาโดยชอบด้วยราชการ และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(จ) เปิดเผยความลับของราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ฉ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ช) ดุหมั่นเหี้ยมหยามหรือกดขี่ข่มเหงราษฎร

(ซ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน

(๑) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นพิเศษลงมาของทุกกระทรวงทบวงกรม

(๒) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดสำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นพิเศษลงมา

(๓) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาดังกล่าว สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

(๔) ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการภาคสำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

(๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

การสอบสวนนั้น ให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ การสอบสวนจะเป็นอันใช้ได้เมื่อได้รับอนุมัติจากนายกรัฐมนตรีตามความใน (๑) หรือเจ้ากระทรวงซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวนสังกัดอยู่

ให้ ก.พ.มีอำนาจออกกฎ ก.พ.กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนการตั้งกรรมการ การกำหนดองค์คณะกรรมการที่จะทำการสอบสวน การส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐาน และกิจการอื่นๆ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม

^๒ มาตรา ๘๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๘๒ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนและรายงานมาแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นพิเศษลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ถ้าคณะกรรมการผู้สอบสวนก็ดี นายกรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๘๔ (๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชาที่ดี เห็นสมควรไล่ออกจากราชการ ก็ให้รายงาน อ.ก.พ.

สุดท้ายโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากราชการแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจสั่งไล่อู้นั้น ออกจากราชการ ซึ่งถ้าเป็นกรณีการออกจากราชการเพราะไล่ออกของข้าราชการพลเรือนตำแหน่ง ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดทบวง อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ก็ต้องนำความกราบบังคมทูลให้ทรงถอดถอนตามมาตรา ๔๒^๓ ด้วย

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของจอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๖๕/๒๕๑๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๖ โดยมีนายปรีชา โกศล พันธุ์ เป็นประธาน เพื่อดำเนินการสอบสวนกรณี พล ต.ต.ม.ร.ว.เจตจันทร์ ประวิตร ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจนครบาลและรักษาการในตำแหน่งผู้บังคับการตำรวจดับเพลิงถูกต้องหา กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยมีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตในเรื่องจัดซื้อที่ดินของกรมตำรวจ ทั้งนี้โดยมิได้ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการและมติคณะรัฐมนตรี เป็นเหตุให้ทาง ราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง นั้น เป็นการใช้อำนาจตามความในมาตรา ๘๔ แห่ง

กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวนสังกัดอยู่ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจาก ราชการแล้ว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวตามมาตรา ๓๖ สั่งไล่อู้นั้นออกจากราชการ

(๒) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคถ้าคณะกรรมการ ผู้สอบสวนก็ดี ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชาที่ดี เห็นสมควรไล่ออกจากราชการ ก็ให้ รายงาน อ.ก.พ.ภาค หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณีในกรณีที่ อ.ก.พ.ภาค หรือ อ.ก.พ.จังหวัด เห็นสมควรไล่อ ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชา สั่งไล่อู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๘๔ (๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวงปลัด ทบวง หรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เห็นว่าควรไล่ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการซึ่งเป็นความเห็น ขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.ภาค หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี ก็ให้นำสำนวนเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงซึ่ง ข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณา ถ้า อ.ก.พ.กระทรวงเห็นสมควรไล่ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าว สั่งไล่อู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพล เรือน ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจไปแล้ว แต่ นายกรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๘๔ (๑) หรือเจ้ากระทรวงเห็นว่ากรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควร ลงโทษไล่ออกจากราชการ ถ้ายังไม่มี การสอบสวนของคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งตามความในมาตรา ๘๔ แล้ว ก็ ให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณา และให้รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวน สังกัดอยู่ แต่ถ้าการสอบสวนของคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งตามความในมาตรา ๘๔ แล้ว ก็ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ทั้งนี้ให้ความใน (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้ามีการลดชั้นเงินเดือน หรือตัด เงินเดือน หรือลงทัณฑ์อย่างอื่นไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป

สำหรับกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้ผู้บังคับบัญชาตาม (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณี มี อำนาจสั่งไล่ออกได้โดยไม่ต้องทำการสอบสวนและรายงาน อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ภาค หรือ อ.ก.พ.จังหวัด พิจารณา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

^๓ มาตรา ๔๒ การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งปลัดกระทรวง รอง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดกระทรวง อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า เพราะตายหรือลาออก ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ แต่ถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ต้องนำความกราบบังคมทูลให้ทรงถอดถอน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙ และโดยเหตุที่มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๖๗/๒๕๑๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๖ ให้ พล.ต.ต.ม.ร.ว. เจตจันทร์ ประวิตร มาสำรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและพ้นจากหน้าที่ในกระทรวงมหาดไทย เมื่อคณะกรรมการได้สอบสวนและรายงานนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด โดยมติ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๘๓/๒๕๑๖ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๑๖ เรื่องไล่ข้าราชการออกจากราชการ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๙ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ พล.ต.ต.ม.ร.ว. เจตจันทร์ ประวิตร ออกจากราชการ โดยระบุในคำสั่งว่าได้กระทำผิดวินัยฐานกระทำการข่มขู่บังคับบัญชาเหนือตน ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการและมติคณะรัฐมนตรีให้เป็นผลดีแก่ราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์แก่ตนเองและแก่ผู้อื่น และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ เข้ากรณีเป็นความผิดร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ (ค) และ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙ และต่อมาได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ถอดถอน พล.ต.ต.ม.ร.ว.เจตจันทร์ ประวิตร ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๑๖ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องถอดถอนข้าราชการพลเรือนลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๑๖

พล.ต.ต.ม.ร.ว. เจตจันทร์ ประวิตร ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษโดยหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๑๖ ต่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๐๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยยกเหตุผลขึ้นอ้างอิงว่าไม่ชอบด้วยข้อเท็จจริง กฎหมายระเบียบข้อบังคับ และตนไม่ได้รับความเป็นธรรมต่างๆ ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องราวอุทธรณ์มาให้ ก.พ.พิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ.ได้พิจารณาอุทธรณ์ และได้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ ซึ่งนายกรัฐมนตรี (นายสัญญา ธรรมศักดิ์) ได้มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ของ พล.ต.ต.ม.ร.ว. เจตจันทร์ ประวิตร ตามความเห็นของ ก.พ.แล้ว

^๔ มาตรา ๑๐๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๐๓ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำความผิดทางวินัย ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์ต่อนายกรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ ก.พ.เป็นผู้พิจารณา และเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของนายกรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ก็ให้ดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และในกรณีเช่นว่านี้ เงินเดือนระหว่างที่ถูกออกจากราชการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน

โดยเหตุที่มาตรา ๑๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๐๓ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำความผิดทางวินัย ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์ต่อนายกรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ในกรณีเช่นนี้ให้ ก.พ.เป็นผู้พิจารณาและเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของนายกรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด” ดังนั้น เมื่อได้ปรากฏว่ามีการยื่นอุทธรณ์และนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐๔ แล้วเช่นนี้ คำสั่งของนายกรัฐมนตรีย่อมเป็นที่สุด ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๖) มีความเห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ไม่ได้ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีที่จะยกเลิกคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่เป็นที่สุดแล้วได้ ประกอบกับข้อ ๙ (๑)^๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจกำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินโดยจะสั่งให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ควบคุมราชการส่วนท้องถิ่นชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ และในกรณีจำเป็นจะยับยั้งการปฏิบัติราชการใด ๆ ที่ขัดต่อนโยบายหรือมติของคณะรัฐมนตรีก็ได้ และมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ก็ได้บัญญัติให้อำนาจนายกรัฐมนตรีที่จะมีอำนาจยับยั้งการปฏิบัติการตามกฎหมายหรือเพิกถอนคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ปฏิบัติการตามกฎหมายโดยอ้างว่าเป็นโมฆะได้อีก ตามมาตรา ๕^๖ แห่งพระราชบัญญัติเรื่องรื้อร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๙๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรื่องรื้อร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ ก็บัญญัติห้ามมิให้รับเรื่องร้องซึ่ง

^๔ ข้อ ๙ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจ ดังนี้

(๑) กำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อการนี้จะสั่งให้ราชการส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ควบคุมราชการส่วนท้องถิ่นชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ในกรณีจำเป็นจะยับยั้งการปฏิบัติราชการใด ๆ ที่ขัดต่อนโยบายหรือมติของคณะรัฐมนตรีก็ได้ และมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖ มาตรา ๕ เรื่องรื้อร้องทุกข์ดังต่อไปนี้มิให้รับไว้พิจารณา

๑. เรื่องราวซึ่งการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลยุติธรรมหรือที่ศาลยุติธรรมพิพากษาหรือสั่งเด็ดขาดแล้ว

๒. เรื่องราวซึ่งคณะกรรมการเรื่องรื้อร้องทุกข์ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

๓. เรื่องราวซึ่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งเด็ดขาดหรือคณะรัฐมนตรีมีมติเด็ดขาดแล้ว

๔. เรื่องราวซึ่งอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากถูกลงโทษทางวินัยตามกฎหมาย

กฎหมาย

นายกรัฐมนตรีได้สั่งเด็ดขาดหรือที่คณะรัฐมนตรีมีมติเด็ดขาดแล้ว และเรื่องราวซึ่งอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากถูกลงโทษทางวินัยตามกฎหมายไว้พิจารณา

กรณี พล.ต.ต.ม.ร.ว. เจตจันทร์ ประวิตร นี้ เป็นกรณีที่ได้มีการพิจารณาลงโทษทางวินัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งอันเป็นที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ฉะนั้น จึงจะมีการรื้อร้องฟ้องกันอีกในทางบริหารไม่ได้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๖) มีความเห็นว่า ไม่มีประเด็นที่คณะรัฐมนตรีจะต้องพิจารณาวินิจฉัยอีก เพราะนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีไม่มีอำนาจยกเลิกคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ได้ปฏิบัติการตามกฎหมายและกฎหมายได้บัญญัติให้คำสั่งนั้นเป็นที่สุดแล้วได้

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

รักษาราชการแทน รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๑๘